

Duivenlatijn voor beginners

Ornithose als spelbreker....

Ornithose:

Je kan er bij manier van spreken uw klok op gelijk zetten. Rond de periode van nationale vluchten de jonge duiven met “dikke koppen” zitten. De oorzaken van deze ornithose problemen zijn velerlei, maar ondanks alles ben ik ervan overtuigd dat men toch enkele oorzaken kan uitsluiten. Ik som er enkele op. Laat uw duiven niet trainen als het buiten niet warmer dan 12 graden is. In de periode rond mei kan het in de morgen best wel fris zijn, gedurende de dag warmt het vlug op en in de namiddag tegen de klok van 16 uur liggen de temperaturen een stuk hoger en dan is het meestal aangeraden om de duiven te laten trainen.

Het is vragen om problemen als je dit wel doet. Een andere oorzaak van ornithose problemen is de hok verluchting. Een goede verluchting in de periodes dat de temperaturen oplopen op de hokken is ook noodzakelijk. De ramen voorzien van een inzetraam met windbreekgaas is geen slechte keuze, echter alles is afhankelijk van de ligging van jouw hok. Licht het ingesloten, op het oosten of zuid-westen gericht. Het maakt allemaal veel verschil en een kant en klare oplossing ligt dikwijls niet zomaar voor het op te rapen, maar één ding is zeker vermijdt steeds tocht op het hok.

Uiterlijke symptomen van het ornithose complex zijn: duiven die geen krijtwitte neuzen hebben en grauwe oogranden. De bespleet is meestal ook dicht, deze dient licht geopend te zijn. Een opvallend kenmerk is ook dikwijls dat de duiven “flaporen krijgen”, de pluimpjes aan de ooropeningen steken zijdelings weg, deze dienen als het ware tegen het hoofd geplakt te zijn.

One eye cold:

Deze oogontstekingen zijn veroorzaakt door een samenloop van omstandigheden. Zo speelt de periode van het jaar een rol. Begin juli zijn de dagen het langst en worden de duiven aan veel zonlicht blootgesteld. Daarnaast zorgt het weerbeeld in deze tijd van het jaar voor een extra belasting. Het is meestal warm, gecombineerd met onweer of regenbuien en veel wind. Deze oogontstekingen zijn een vorm van ornithose en worden o.a. veroorzaakt door *Chlamydia psittaci*. De meeste duiven zijn drager van deze bacterie. Onder bepaalde omstandigheden en in combinatie met andere ziekteverwekkers kan dit tot ontstekingen leiden.

Het is dus belangrijk om de ziekte in zijn beginstadium te herkennen. Zo zal men merken dat sommige duiven na een vlucht of trainingsvlucht bij fel zonlicht met de ogen knipperen en zelfs meestal het linkeroog half sluiten. In een volgend stadium merk je op dat er zich een kleine rood - roze vlek vertoont onder het oog op het ooglid (meestal linkeroog), dit is het begin van de ontsteking dat zich vertoont via het ooglid. Daarna merkt men op dat één van de oogkasten een lichte zwelling vertoont (zie foto) en de oogleden zijn niet meer vast gesloten rond het oog.

Merk op: lichte zwelling van de oogkast.

Als men voorzichtig het onderste ooglid naar beneden trekt, merk men op dat zich een zwelling heeft voorgedaan. In een nog later stadium zal men merken dat het oog half dicht gaat door de ontsteking.

Bovenste ooglid is niet vast gesloten.

Dezelfde duif zichtbare rode ontsteking van het vlies onder het oog

Voor vele beginnende liefhebbers is er niets aan de hand op de foto's van deze duif, maar als men nauwlettend gaat toekijken merk men op dat deze duif niet gezond is en besmet is met ornithose, dat in een latere fase uitgroeit tot one eye cold. In de volgende foto ziet men een foto van een gezonde duif, het vlies onder het oog is wit.

Foto gezonde duif; let op de witte vlies onder het oog

Ver gevorderd stadium van ornithose, laat het nooit zo ver komen

Behandeling:

Als men als duivenliefhebber vaststellingen doet zoals hierboven beschreven is het aan te raden de man met de witte jas te bezoeken, hij is diegene die juiste behandeling kan voorschrijven. In de meeste gevallen zal hij een combi preparaat voorstellen van suanovil, lincospectine en doxycycline dit ter bestrijding van het ornithose complex zelf. Echter welke antibiotica combinatie het best op jouw duiven zal werken kan enkel een keelwap met een antibiogram uitwijzen, de meeste veeartsen kunnen je hier meer uitleg over geven. De oogontsteking zelf vergt een lokale behandeling met druppels, zalf of een gel. Persoonlijk ben ik voorstander van een zalf daar deze een lange werking heeft.

Indien er zich op het hok maar enkele gevallen voordoen kan er individueel behandeld worden met capsules of injecties. Als de infectiegraad boven de 10% gaat dan dringt zich een globale behandeling op.

Mebis Eric